

Саприкіна [Електронний ресурс].– Київ : Юстон, 2018. – 28 с. – Режим доступу: http://csr-ua.info/csr-ukraine/wp-content/uploads/2018/10/Transp_Index_2018_preview-.pdf.

4. Бержанір А. Л. Соціальна звітність як елемент системи соціальної відповідальності компаній / А. Л. Бержанір // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2017. – № 16. – С. 109–113.

Бержанір І. А.

канд.екон. наук, доцент кафедри фінансів, обліку та економічної безпеки
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
м. Умань, Україна

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В УКРАЇНІ

Бухгалтерський облік є важливою складовою економічного життя країни. На сьогоднішній день в Україні для ефективної економічної діяльності необхідно здійснити комплекс заходів, спрямованих на удосконалення бухгалтерського обліку в країні. Взагалі бухгалтерський облік – це система виявлення, накопичення, узагальнення, зберігання, реєстрації та надання інформації про діяльність юридичної особи зацікавленим користувачам для використання її при прийнятті управлінських рішень. Інформація повинна бути достовірною, повною та неупередженою, відповідати певним характеристикам, таким як: правдивість, нейтральність, доречність, суттєвість, зіставність [1].

В українській системі бухгалтерського обліку за останні декілька років існують проблеми, які не забезпечують створення і подання інформації, і не відповідають характеристикам та критеріям. Це утворюється недотриманням української законодавчої вимоги про гармонізацію національних стандартів бухгалтерського обліку. Вирішення цих проблем передбачається дотриманням загальноновизначених принципів і методів бухгалтерського обліку.

В Україні змінилася системна функція бухгалтерського обліку у зв'язку зі зміною економічної системи в цілому. За радянських часів існувала ієрархічна побудова, за якої бухгалтерський облік відносили до підсистеми народногосподарського обліку. На думку українських учених, вітчизняний бухгалтерський облік і звітність за ступенем стандартизації займав перше місце у світі, а за технікою групування та узагальнення бухгалтерської інформації наближався до французького та німецького.

При переході до до ринкових умов господарювання виникла потреба у створенні нової системи бухгалтерського обліку. Сучасна система бухгалтерського обліку України була запозичена з часів планової економіки та потребувала реформування. Але й проведення реформ, на думку багатьох дослідників, не дало достатнього ефекту. А вже після реформування системи бухгалтерського обліку головним її завданням стала гармонізація української облікової системи з Міжнародними стандартами бухгалтерського обліку.

Сучасний стан організації бухгалтерського обліку в Україні не можна

вважати досконалим, оскільки він потребує значних змін. Практика свідчить про наявність теоретичних і практичних проблем реформування системи бухгалтерського обліку в Україні, які зумовлені: розбіжностями у підходах до обліку в Україні та в західних країнах; суперечливими положеннями міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ); відсутністю комплексності в реформуванні державних інституцій України та відмінностями у трактуванні управлінського обліку тощо.

До основних проблем організації бухгалтерського обліку належать такі:

- галузева специфіка обліку та звітності – існують відмінності у застосуванні вимог національних стандартів різних галузей. Хоча держава в особі Міністерства фінансів встановлює певні вимоги і стандарти фінансової звітності, контроль за виконанням цих вимог знаходиться на неприйнятно низькому рівні;

- недосконалість законодавчого регулювання – вагомим питанням є визначення переваг ведення бухгалтерського обліку за національними чи міжнародними стандартами. Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність» визначає перелік суб'єктів господарювання, які за тим чи іншим критерієм повинні вести бухгалтерський облік за Міжнародною системою фінансової звітності;

- підготовка бухгалтерських кадрів – в Україні слід створити систему постійного підвищення кваліфікації бухгалтерів, яка б відповідала міжнародним вимогам, а саме стандартам освіти Міжнародної федерації бухгалтерів. Мета такої системи – кваліфікаційний рівень професійного бухгалтера як загальноприйнятий у міжнародній практиці має відповідати європейському рівню [2].

В сучасних умовах господарювання особливо гострою є проблема своєчасного отримання достовірної і якісної облікової інформації для прийняття управлінських рішень. Ще однією з головних є проблем бухгалтерського обліку в Україні це є уніфікація бухгалтерського обліку та фінансової звітності, тому що зростання ролі інтеграції економіки до світового економічного простору потребує деякої однотипності та прозорості принципів формування і розрахунку прибутку, бази оподаткування, інвестування та капіталізації активів, методика та організація яких у різних країнах різна.

Вирішення проблем в бухгалтерському обліку повинні прийматися з урахуванням його ролі в суспільному житті країни та поточних і перспективних завдань, історичних, соціальних та економічних особливостей розвитку України. Тому потрібно запровадити державне регулювання і встановлення методологічних засад бухгалтерського обліку. Ці заходи повинні будуватися на основі чіткого дотримання вимог нормативних актів, що формують українську систему бухгалтерського законодавства.

Сьогодні необхідна інституційна перебудова системи регулювання бухгалтерського обліку та звітності, де держава буде відігравати провідну роль за активної участі професійних громадських бухгалтерських організацій. Вирішення цих проблем допоможе вдосконалити сучасну систему бухгалтерського обліку, адаптувати до ринкових змін та міжнародних

стандартів, що буде позитивною зміною не лише у системі бухгалтерського обліку, а й розвитку господарської діяльності в цілому.

Література:

1. Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні: закон України від 05.10.2017 р. / Електронний ресурс. Режим доступу: https://ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T990996.html.
2. Котляр І. М., Бержанір І. А. Тенденції розвитку бухгалтерського обліку в Україні. Актуальні проблеми обліково-аналітичного забезпечення суб'єктів господарювання в умовах сталого розвитку: матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих вчених, 17 квітня 2019 р., м. Рівне. [Електронне видання]. Рівне: НУВГП. 2019. С. 49–50.

Боровик П. М.

канд. екон. наук, доцент кафедри геодезії, картографії і кадастру
Уманський національний університет садівництва
м. Умань, Україна

ПРОБЛЕМИ ВИКОНАННЯ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ У КОНТЕКСТІ БЮДЖЕТНОЇ РЕФОРМИ

Основою для вибору тієї чи іншої моделі бюджетних відносин, а відтак і особливостей та механізмів розподілу бюджетних ресурсів між державою та бюджетами місцевих громад для кожної конкретної країни є потенціал її муніципалітетів щодо забезпечення видаткових частин їх бюджетів власними фінансовими ресурсами, тобто чинник фіскальної самодостатності.

Самодостатність органів місцевого самоврядування на практиці проявляється у наявності власних фінансових ресурсів та їх достатності для виконання муніципалітетами функцій і повноважень, визначених законодавством. Поряд з цим, ключовою проблемою для вітчизняних місцевих бюджетів є низька частка їх витрат у загальній сумі видатків консолідованого бюджету, що не дозволяє муніципалітетам належним чином фінансувати навіть мінімально-необхідні потреби місцевих громад.

Зокрема, як свідчать результати дослідження, витрати місцевих бюджетів в Україні складають в 2010 р та в 2013-2014 рр. менше 1/4 а в 2011 р. та в 2015-2018 рр. лише близько 1/5 від загальної суми видатків зведеного бюджету.

В той же час, в більшості країн Європейського співтовариства, курс на інтеграцію з яким останнім часом незмінно декларує наша держава, дещо інша структура розподілу видатків між місцевими бюджетами та державною казною. Зокрема, в значній частині країн Європи частка витрат бюджетів місцевих громад в структурі їх бюджетних видатків складає близько 1/3, а в Швеції, Фінляндії та Данії – більше 45 % від загальних видатків консолідованих бюджетів цих країн.